

mærkning i Fjor, og jeg antager, at det ogsaa vil gøre det i Aar. Sammenhængen er jo den, at man egentlig ønskede at faa et Laan til nogle Arbejder ved Gudhjem Havn; det fandt man dog i Folketinget, da der allerede var ydet 2 Laan i Forvejen, at der ikke var nogen Anledning til. For imidlertid at hjælpe Havnen foreslog man en Udsættelse med Forrentning og Afdrag. Mig forekommer det, og deri har den overvejende Del af Flertallet været enig, at naar man er kommen Havnen i Møde saa vidt, som stet er, maa den være tilfreds dermed, og vi foreslaa derfor Anmærningen udstemt.

Endnu skal jeg nævne et enkelt Vædringsforslag, nemlig Forslag under Nr. 89, ved hvilket vi foreslaa udstemt en Bevilling til Oprettelse af et Billetsalgsted ved Tange, 200 Kr. Det er ikke noget stort Beløb, det drejer sig om, men egentlig mere et Principspørgsmaal, idet vi finde, at den Slags Bevillinger ikke retteligen bør gives, undtagen efter Forslag af Ministeren. Jeg tillader mig saaledes at anbefale Tinget at vedtage disse Vædringsforslag.

Th. Nielsen: Den ærede Ordføreren mente, at det var meget urimeligt ikke at ville give Penge til Istandsættelse af nogle Bygninger ved Aaserød Fabrik, for at formindste Brandfare. Han mente, det var urimeligt ikke at give denne Bevilling paa 22,000 Kr., da det jo dog var i højeste Grad i Statskassens Interesse at forøge Sikkerheden mod Brandfare. Ja, det er ganske rigtigt; naar Sagen forelaa saa klar og simpel, kunde den ærede Ordfører have Ret, men det er jo ikke Tilfældet. Forholdet er det, at et privat Brandforsikrings-selskab har nægtet — maaste flere have gjort det, det ved jeg ikke — at ville forsikre, idet det forlangte en forhøjet Præmie af 900 Kr., dersom ikke disse Bygningsforanstaltninger blev foretagne. Nu er det for det første ikke afgjort, at ikke andre Selskaber ville tegne Forsikringen, selv om disse Bygningsforanstaltninger ikke iværksættes, og dernæst er det jo altid noget misligt, at et enkelt privat Forsikrings-selskab saaledes skal kunne tvinge Staten til at udføre visse Bygningsforanstaltninger. Endelig er det aldeles ikke afgjort, om det ikke vilde være det fordelagtigste i det hele taget, at Staten er sin egen Aasurandør for de offentlige Bygningers Bedkommende. Det er det store almindelige Spørgsmaal, som foreligger til Overvejelse for Ministeren, der har med de offentlige Bygninger

at gøre, efter de Udtalelser, der ere fremkomne under Forhandlingerne i Folketinget. Naar Staten bliver sin egen Aasurandør, kan den indrette sine Bygninger, som den finder det formaalstjenligt, og behøver da ikke at være afhængig af eller tage Hensyn til, hvad visse private Selskaber ønske eller fordrer. Det turde være Grunden til, at Bevillingen til § 3 angaaende Aaserød Klædefabrik er bleven, som den er.

Svad Vædringsforslaget under Nr. 3 angaar, hvortil jo slutter sig Vædringsforslaget under Nr. 90, og som angaar en Omdannelse af Odense Katedralskole til Post- og Telegrafbygning, skal jeg sige, at det er jo en Sag, som kun er udsat. Jeg antager, at naar de nødvendige Oplysninger foreligger, er der Grund til at tro, at dette vil blive afgjort i den Retning af Rigsdagen, at Katedralskolen omdannes til Post- og Telegrafbygning, men derom tør jeg ikke have nogen bestemt Mening. Man har ment, at den Sag var ikke tilstrækkelig overvejet; de Besvarelser, der forelaa fra den ærede Minister for offentlige Arbejder, have foreligget saa sent for Udvalget, at man ikke var i Stand til at tage sit Standpunkt. Jeg ved meget vel, at den ærede Minister mener, at Resultatet allerede skulde være givet paa et tidligere Standpunkt, og at det skulde følge af Afstemninger fra foregaaende Aar, at Katedralskolen skulde omdannes til Post- og Telegrafbygning. Det er imidlertid blevet modsagt stærkt fra anden Side, navnlig af den ærede Ordfører i Folketinget, idet han som sagt gentagende betonedes, at der her kun var Tale om en Udsættelse. Der er jo desuden som Hovedgrund til denne Udsættelse det, at de finansielle Vilkaar, under hvilke Arbejderne skulde udføres, ingenlunde ere gunstige for Staten. Dersom Jærnbanestationen udvides for Post- og Telegrafbygningerne, vil det kunne udføres for 25—35,000 Kr. — ganske vist et noget ubestemt Beløb — derimod vil Katedralskolens Omdannelse koste 36,300 Kr. Dertil kommer, at Katedralskolen er vurderet til 100,000 Kr.; det bliver altsaa en meget kostbar Foranstaltning fra Statens Side, idet den, for saa vidt man kan gaa ud fra, at Katedralskolen har den Værdi, repræsenterer et finansielt Tab for Statskassen af 100,000 Kr. Imidlertid er det jo meget muligt, at det paa den anden Side yder saa store Fordele — hvad jeg egentlig er tilbøjelig til at tro — at denne Foranstaltning vil blive udført alligevel, naar den bliver tilstrækkelig overvejet, og man kan faa Lejlighed til at veje Fordele imod